

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้า
เรียนโดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ธิดิมา พลับพลึง
ปิยพงศ์ พลับพลึง

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธีในแต่ละสาขาวิชา และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามโดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ ระดับปริญญาตรี 4 ปีภาคปกติ ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 239 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสองทาง และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาของคณะบริหารธุรกิจ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาจากประเภทของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา สอบตรง และสอบรวม ของทุกสาขาวิชา จะพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวม(ผ่านสกอ.) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอบตรง หรือกล่าวได้ว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุด และแตกต่างจากนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตา ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่ารายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน และความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์ในทางบวก
3. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง ได้แก่ เพศ การทบทวนบทเรียนก่อน การท่องเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชา ความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน และจำนวนชั่วโมงที่ทบทวน
4. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบรวม ได้แก่ เพศ อายุ การทำงานหารรายได้ระหว่างเรียน การเข้าห้องสมุด การเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตารางเรียน การสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ รายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะ ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน จำนวนชั่วโมงที่ทบทวนก่อนสอบ จำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับ จำนวนครั้งในการไปดูภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 สมมติฐานการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการรับนักศึกษาด้วยวิธี ที่แตกต่างกัน	6
2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	11
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	11
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	12
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	12
3.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	14
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	14
4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดย วิธีแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา	17
4.3 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธีใดตัวกับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี โดยจะแบ่งการวิเคราะห์จำแนก ตามประเภทการเข้าศึกษา	20

	หน้า
บทที่ 5 สรุปลงและอภิปรายผล	34
5.1 สรุปลงการวิจัย	34
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	37
5.3 ข้อเสนอแนะ	38
 บรรณานุกรม	 40
ภาคผนวก	42
แบบสอบถาม	43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์เป็นหนึ่งในแก่มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วย 4 วิทยาเขต มีที่ตั้งดังนี้

1. วิทยาเขตศาลายา (ที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี)

96 หมู่ 3 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม 73170

2. วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ

264 ถนนจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 10100

3. วิทยาเขตเพาะช่าง

86 ถนนตรีเพชร แขวงวังบูรพา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

4. วิทยาเขตวังไกลกังวล

ถนนเพชรเกษม ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110

ซึ่งทั้ง 4 วิทยาเขตรวมกันจะประกอบด้วยคณะต่าง ๆ ทั้งหมด 5 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และวิทยาลัยเพาะช่าง

คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี เปิดสอน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการบัญชี สาขาการจัดการ สาขาการตลาด สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเฉพาะวิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิเท่านั้นที่มีครบทุกสาขา ส่วนวิทยาเขตศาลายาเปิดสอนสาขาวิชาการตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ และวิทยาเขตไกลกังวลเปิดสอนสาขาวิชาการบัญชี ภาษาอังกฤษธุรกิจ และระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาเฉพาะวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิเท่านั้น โดยที่นักศึกษาทุกคนจะต้องผ่านการคัดเลือกแบบโควตา หรือแบบสอบคัดเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งได้แบ่งวิธีสอบคัดเลือกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ สอบผ่านสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งในปัจจุบัน(สอบตรง) และสอบผ่านสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(สกอ.) โดยที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2546-2550 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อด้วยวิธีดังกล่าวตามตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักศึกษาปริญญาตรี 4 ปี(ภาคปกติ)ที่ศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ
วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ

ปีการศึกษา	สอบตรง					รวมทั้งหมด
	การจัดการ	การบัญชี	ภาษาอังกฤษ ธุรกิจ	ระบบ สารสนเทศ	การตลาด	
2546	30	69	35	26	-	160
2547	20	36	21	23	-	100
2548	26	45	16	23	23	133
2549	27	48	21	26	15	137
2550	17	31	14	19	19	100
ปีการศึกษา	สอบรวม					รวมทั้งหมด
2546	22	19	24	24	-	89
2547	28	23	23	34	-	108
2548	40	35	31	36	-	142
2549	48	75	37	43	29	232
2550	18	35	7	26	18	104
ปีการศึกษา	โควตา					รวมทั้งหมด
2546	7	21	10	8	-	46
2547	11	23	13	18	-	65
2548	9	19	19	23	11	81
2549	21	27	16	17	13	94
2550	23	42	29	26	20	140

ที่มา : สำนักงานฝ่ายวิชาการ

ตลอดระยะเวลาตั้งแต่ปี 2542 ที่ได้มีการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ ยังไม่เคยมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและโดยวิธีสอบคัดเลือก ซึ่งจากข้อมูลในตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนการให้โควตาแก่โรงเรียนต่าง ๆ นับว่ามีสัดส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนการรับทั้งหมด ทั้งที่มีจำนวนนักเรียนมาสมัครจำนวนมาก จึงเป็นเหตุให้ผู้บริหารต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่สอบคัดเลือกว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นให้เป็นความพยายามครั้งแรกที่จะหาข้อมูลดังกล่าว ตลอดจนข้อมูล

เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและสอบคัดเลือกเพื่อนำเสนอข้อมูลเชิงวิชาการแก่ผู้บริหาร อาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนและการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพกำลังคนสู่มาตรฐานสากลบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะส่งผลให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีความสามารถเชิงการแข่งขันสูงกับพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดีของสังคม

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธีในแต่ละสาขาวิชา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้ในการตัดสินใจที่จะเพิ่มหรือลดจำนวนโควตา หรือหาวิธีการสอบคัดเลือกให้เหมาะสมต่อไป
2. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธีในแต่ละสาขาวิชา และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี

1.4.2 ขอบเขตพื้นที่

การศึกษานี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธีในปีการศึกษา 2546 ของคณะบริหารธุรกิจ เฉพาะวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ ซึ่งประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ การบัญชี การตลาด การจัดการทั่วไป ภาษาอังกฤษธุรกิจ และระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์

1.4.3 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ปีที่ 4 ในปี 2549 จำนวน 245 คนที่กำลังจะจบการศึกษา ยกเว้นสาขาวิชาการตลาดที่เลือกเฉพาะนักศึกษาปีที่ 2 (เริ่มเปิดสาขาปีการศึกษา 2548)

1.4.3 ขอบเขตของตัวแปร

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม(GPA)

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- ข้อมูลส่วนบุคคล
- ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ
- การใช้เวลาของนักศึกษา
- พฤติกรรมการเรียน
- หลักสูตรและการสอน

1.5 สมมติฐานการวิจัย

1. การเข้าศึกษาในวิธีที่แตกต่างกันมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
2. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ สาขาวิชา ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน ความพอใจในสาขาวิชา เป็นต้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ ของคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี 4 ปี ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและสอบคัดเลือก ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนปีการศึกษา 2546 (นักศึกษาปีที่ 4) และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ตามระเบียบการลงทะเบียน
2. นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตา หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ตามกระบวนการรับนักศึกษาประเภทโควตา โดยแบ่งเป็นโควตานักกีฬา สำหรับผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเป็นพิเศษ เช่น เคยเป็นนักกีฬาโรงเรียน นักกีฬาจังหวัด เป็นต้น และโควตาเรียนดี สำหรับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทางคณะกรรมการจะพิจารณาจากการสอบสัมภาษณ์โดยมีหลักเกณฑ์เป็นมาตรฐานเดียวกัน
3. นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ตามกระบวนการรับนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกซึ่งแบ่งเป็นการสอบที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอบเอง เรียกว่า การสอบโดยตรง และการสอบที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(สกอ.) เป็นผู้จัดสอบเอง เรียกว่า การสอบเอนทรานซ์(สอบรวม)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการประเมินความรู้ความสามารถในการเรียนทุกรายวิชาในรูปคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ของนักศึกษาเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการรับนักศึกษาด้วยวิธีที่ต่างกัน

ในการรับเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยมีกระบวนการคัดเลือกต่าง ๆ ดังนี้ คือ การให้โควตาแก่นักศึกษาที่เรียนดี หรือมีความสามารถพิเศษทางกีฬา ดนตรี เป็นต้น การสอบคัดเลือกโดยตรงซึ่งทำผ่านมหาวิทยาลัย และการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัยหรือ สกอ. จึงได้มีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

ท้าย เชียงฉี (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนของนักศึกษาประเภทโควตาและไม่ใช้โควตา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาประเภทโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาประเภทไม่ใช้โควตาอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ วิชาเอกพืชไร่ คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส

พัชรี ชูติปาโร (2526) ได้ทำการวิจัยติดตามผลการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูสกลนครโดยไม่ผ่านการสอบคัดเลือก ศึกษาเฉพาะกรณีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยการคัดเลือกกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยการสอบคัดเลือกของทุกระดับการศึกษาและทุกกลุ่มวิชา

ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (2536,2537) ได้ทำการวิจัยสถาบัน เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปี 2536 และปี 2537 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำสุด
2. ผลการเรียนในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยค่อนข้างต่ำ โดยในปีการศึกษาแรกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าปีการศึกษาถัดมา
3. อัตราความสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรเท่ากับร้อยละ 33.4 โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราความสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรที่สูงที่สุด
4. อัตราการตกรอกเพราะผลการเรียน เมื่อครบ 4 ปี เท่ากับร้อยละ 16.6 โดยนักศึกษาประเภทการสอบคัดเลือกมีอัตราการตกรอกเพราะผลการเรียนมากที่สุด
5. ดัชนีผลิตภาพการผลิตบัณฑิต เท่ากับ 0.75 โดยนักศึกษาประเภทโควตามีค่าดัชนีผลิตภาพการผลิตบัณฑิตสูงสุด

สมศักดิ์ โสภณพินิจ (2538) ได้ทำวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะวิทยาศาสตร์ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยระบบสอบโควตาและระบบสอบผ่าน ทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่สอบตามระบบโควตากับ นิสิตที่สอบระบบของทบวงมหาวิทยาลัยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อพิจารณา เปรียบเทียบภายในสาขาวิชาเดียวกันยังพบอีกว่า นิสิตที่ผ่านการสอบตามระบบโควตาภาคตะวันออก มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบตามระบบของทบวงมหาวิทยาลัยในเกือบทุก สาขาวิชา ยกเว้นสาขาวิชาชีววิทยา และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น ที่นิสิตที่ผ่านการสอบตามระบบ ทบวงมหาวิทยาลัย มีคะแนนสูงกว่า ยิ่งกว่านั้นยังพบว่าเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต นิสิตที่เรียนวิชาเอกแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน ระบบการสอบคัดเลือกนั้น พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ถนัด บุญชัย (2539) ได้ทำวิจัยเรื่องสถิติวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและสอบคัดเลือก ของสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบ คัดเลือกไม่มีความแตกต่างกัน

บุญเลิศ จันทร์ไสย และ เมตตา ภูนิง (2544) ได้ทำการวิจัยสถาบันเรื่องสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่รับเข้า ศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2542-2543 พบว่า นักศึกษาที่เข้า ศึกษาด้วยวิธีการสอบคัดเลือกที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาด้วยวิธีการสอบตรงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย สูงกว่านักศึกษาสอบคัดเลือกด้วยวิธีการสอบรวมและนักศึกษาที่คัดเลือกเข้าศึกษาด้วยวิธีการให้ โควตา และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีผลการเรียนต่างกัน โดยนักศึกษาสาขาวิชา วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการมีผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการประมง และนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ อีกทั้งมีปฏิภริยาร่วมระหว่างสาขาวิชาและวิธีการสอบ เข้า ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สามัคคี บุญยะวัฒน์ และคณะ (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนิสิตคณะวนศาสตร์ที่รับเข้าโดยวิธีโควตาพิเศษและการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่รับเข้าโดยวิธีโควตาพิเศษและนิสิตที่สอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัยมี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันไม่มากนัก แต่นิสิตหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีกว่านิสิตชาย และการปรับหลักสูตร ปี 2540 มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของนิสิตสูงขึ้นกว่านิสิตที่ใช้หลักสูตร ปี 2525 อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหลักสูตร ปี 2540 ผลสัมฤทธิ์ที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงคะแนนเฉลี่ยของ นิสิตรุ่นแรกเท่านั้นน่าที่จะได้ทำการติดตามผลสัมฤทธิ์ต่อไป

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ในการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างที่ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

อรพินทร์ และคณะ(2531) ได้นำเสนอไว้ว่าคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดใน การที่จะอธิบายถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ โดยที่คุณลักษณะของผู้เรียนประกอบด้วย

1. คุณลักษณะทางสมอง ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางสติปัญญา ความสามารถ ด้านความรู้ ความคิด
2. คุณลักษณะทางกายภาพ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางลักษณะ รวมทั้งสุขภาพ บุคลิกภาพ
3. คุณลักษณะทางจิตใจ ที่รวมความสนใจทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ
4. เพศ
5. อายุ
6. ภูมิหลังทางบ้านและครอบครัว

ได้กล่าวอ้างถึง Maddox ซึ่งพบว่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละ คน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา และความสามารถทางสมองประมาณร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่ กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพประมาณร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาส และสิ่งแวดล้อมประมาณ ร้อยละ 10-15

พศิน แดงจวง (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษของนักศึกษาสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัย ยนเรศวร มีดังนี้

1. การบริการของสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย มีห้องสำหรับศึกษาค้นคว้า มี บริการช่วยค้นคว้าในห้องสมุด สื่อที่ช่วยในการศึกษาแนะนำเทคนิคในการเรียนและมีเอกสารเสริม เพื่อช่วยให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เป็นต้น
2. แรงจูงใจภายนอก ประกอบด้วย การเตรียมการสอน เตรียมสื่อการสอน ความสามารถในการสอนของผู้สอนและน้ำเสียงที่กระตุ้นชัดเจน เป็นต้น
3. กิจกรรมเสริม ประกอบด้วย การให้ทำรายงานทั้งงานเดี่ยว และงานกลุ่ม ให้ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง จัดให้มีวิทยากรภายนอกมาบรรยายเสริม
4. สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย ความสะดวกสบายในห้องเรียน และปราศจาก เสียงรบกวนภายนอก

5. ค่านิยมของผู้เรียนประกอบด้วย ความภาคภูมิใจในคณะและสถาบันที่เรียน ความยุติธรรมของผู้สอน มีโอกาสก้าวหน้า เมื่อสำเร็จการศึกษา และมีความตั้งใจในการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

6. ความพร้อมของผู้เรียน ประกอบด้วย สุขภาพของผู้เรียน จัดสรรเวลาในการศึกษาและค้นคว้า และทราบวิธีที่เหมาะสมในการศึกษาหลักสูตรนั้น ๆ

7. พื้นฐานทางวิชาการ ประกอบด้วย มีความรู้ด้านการวิจัย มีความรู้และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน

8. เอกสารประกอบการเรียนประกอบด้วย จำนวนเอกสารเสริมและความชัดเจนและง่ายต่อการค้นคว้าของเอกสาร

นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า เพศมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ในขณะที่ตัวแปรอายุ สถาบันที่เข้าศึกษาและสาขาวิชาเอก ไม่มีความเห็นแตกต่างกัน

จنگล โกศิยะกุล (2539) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนประกอบด้วย

1. อายุ
2. ระยะเวลาที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ระยะเวลาว่างเว้นที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
4. ประสบการณ์ในการทำงาน
5. อาชีพของนักศึกษา
6. ผลการเรียนเดิม

พร พรหมหาราช และจุลลดา ชาวสะอาด (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ รหัส 34-37 ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สาขาวิชาที่ใช้ระยะเวลาในการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด 3 สาขาวิชาแรก คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สาขาวิชาการสอนเคมี และสาขาวิชาการสอนชีววิทยา

ปริญญา คล้ายเจริญ (2545) ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกปัจจัยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มี 8 ตัวแปร เรียงลำดับน้ำหนักจากมากไปน้อย คือ ปัญหาทางด้านการปรับตัวทางการเรียน ภูมิหลังทางการศึกษา ปัญหาทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พื้นความรู้เดิม นิสัยในการเรียนด้าน

การหลีกเลี่ยง การผิดเวลา เพศ ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ด้านวิธีการสอน และมารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย

ศุภโชค โกยตุลย์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยการประมาณค่าของแบบจำลองของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่า ตัวแปรอิสระมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม การเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดี ร้อยละในการเข้าชั้นเรียน โดยประมาณ นักศึกษาภาควิชาบัญชี นักศึกษาภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และเวลาที่ใช้ในการอ่านตำราเรียนต่อสัปดาห์ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 99.99 เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แห่งการตัดสินใจ (R^2) โดยตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมไม่มีผลกระทบต่อ การเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนด้วยวิธีแตกต่างกัน สามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกันเมื่อศึกษาต่างสาขาวิชา ต่างคณะ และมหาวิทยาลัย และสำหรับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดี สาขาวิชา ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน เวลาในการทบทวนบทเรียน เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) โดยมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี 4 ปีภาคปกติ ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี ในปีการศึกษา 2546 ซึ่งปัจจุบันอยู่ระดับชั้นปีที่ 4 แบ่งเป็น 5 สาขา มีจำนวน 245 คน (ฝ่ายทะเบียน 1/2549) แต่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 97.55

จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 4

สาขาวิชา	จำนวน
การบัญชี	82
การจัดการทั่วไป	40
ระบบสารสนเทศ	43
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	53
การตลาด	27
รวม	245

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม(Questionnaire) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลการใช้เวลาของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อมูลพฤติกรรมการเรียน

ตอนที่ 5 ข้อมูลหลักสูตรและการสอน และข้อเสนอแนะ

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ(Pretest) กับนักศึกษา 30 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามวัตถุประสงค์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ(primary data) ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเศรษฐกิจ ข้อมูลการใช้เวลาของนักศึกษา ข้อมูลพฤติกรรมการเรียน รวบรวมจากประชากรโดยใช้แบบสอบถาม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปบางส่วน ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการเข้าศึกษาต่อ จากสำนักงานคณะกรรมการธุรกิจ และการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และการศึกษาที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุดอื่น ๆ

3.3.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

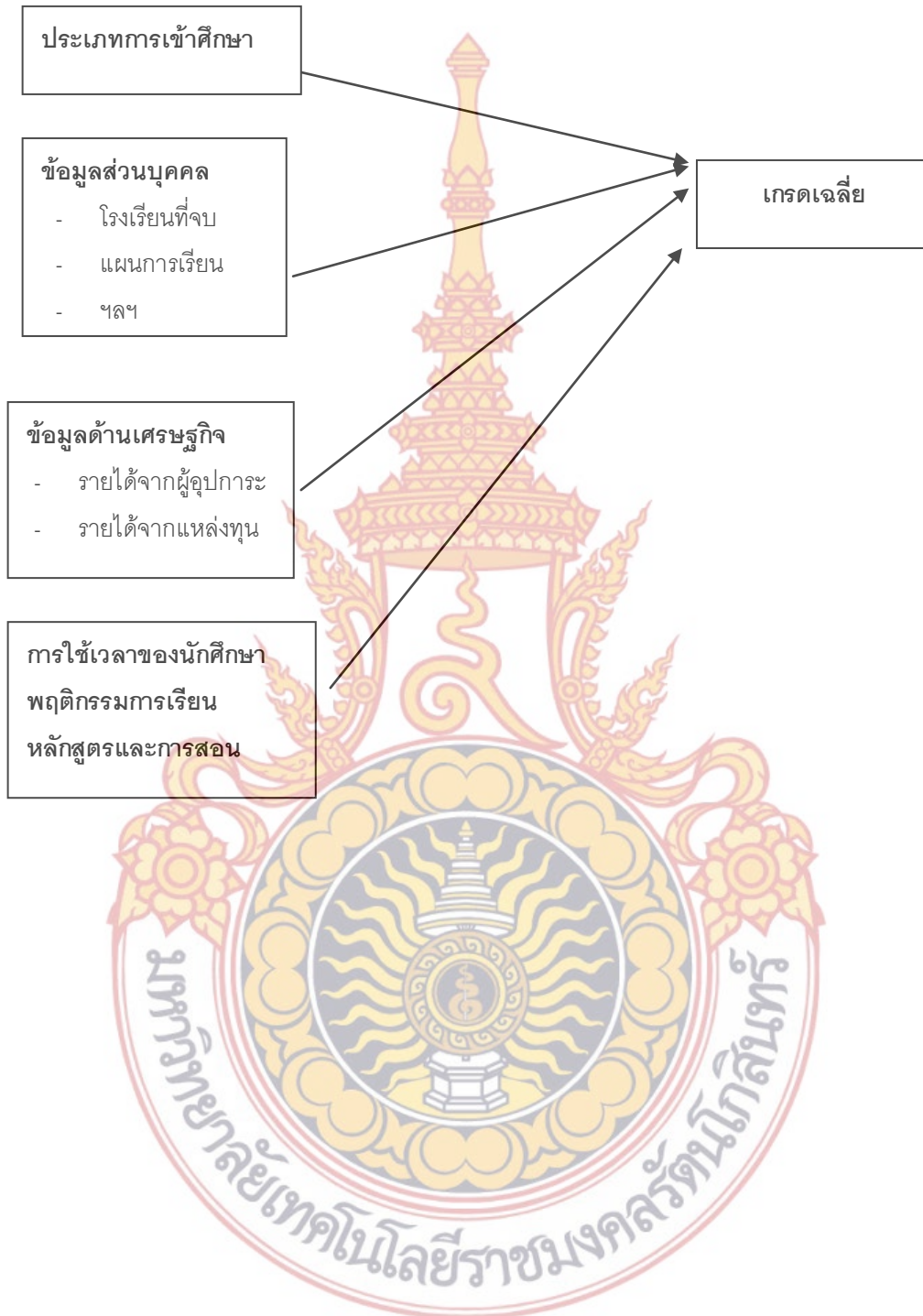
1. เก็บข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสม(GPA) ของประชากรจากฝ่ายทะเบียนและวัดผล
2. แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา เพื่อกำหนดข้อมูลตามความเป็นจริง
3. เก็บแบบสอบถาม
4. ลงรหัสข้อมูลในคอมพิวเตอร์
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for Windows)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ ประเภทการเข้าศึกษา จำนวนสาขาวิชา เพศ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและสองทาง (One-Way และ Two-Way Anova)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธีโควตา กับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) และการทดสอบค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

3.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้จะแบ่งเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา

ตอนที่ 3 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีใดก็ตามกับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามประเภทการเข้าศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	ประเภทการเข้าศึกษา						รวม	
	โควตา		สอบตรง		สอบรวม		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
แผนการเรียน								
วิทย์-คณิต	9	21.4	33	26.8	26	35.1	68	28.5
ศิลป์-ภาษา	12	28.6	24	19.5	6	8.1	42	17.6
ศิลป์-คำนวณ	12	28.6	28	22.8	40	54.1	80	33.5
อื่น ๆ	9	21.4	38	30.9	2	2.7	49	20.5
รวม	42	100	123	100	74	100	239	100
สาขาวิชา								
การบัญชี	18	42.9	46	37.4	19	25.7	83	34.7
การจัดการทั่วไป	6	14.3	18	14.6	15	20.3	39	16.3
การตลาด	5	11.9	20	16.3	1	1.4	26	10.9
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	9	21.4	23	18.7	19	25.7	51	21.3
ระบบสารสนเทศ	4	9.5	16	13.0	20	27.0	40	16.7
รวม	42	100	123	100	74	100	239	100

ตารางที่ 1.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ประเภทการเข้าศึกษา						รวม	
	โควตา		สอบตรง		สอบรวม		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ								
ชาย	5	11.9	31	25.2	20	27	56	23.4
หญิง	37	88.1	92	74.8	54	73	183	76.6
รวม	42	100	123	100	74	100	239	100
อายุ								
ต่ำกว่า 21 ปี	5	11.9	19	15.4	-	-	24	10
21 ปี	16	38.1	37	30.1	22	29.7	75	31.4
22 ปี	20	47.6	50	40.7	41	55.4	111	46.4
23 ปี	1	2.4	17	13.8	14.9	14.9	29	12.1
รวม	42	100	123	100	74	100	239	100
รายได้้นศ.ต่อเดือน								
ต่ำกว่า 2,000 บาท	8	19	25	20.3	22	29.7	55	23
2,000-4,000 บาท	23	54.8	69	56.1	37	50.0	129	54
4,001-6,000 บาท	5	11.9	21	17.1	6	8.1	32	13.4
มากกว่า 6,000 บาท	6	14.3	8	6.5	9	12.2	23	9.6
รวม	42	100	123	100	74	100	239	100

จากตารางที่ 1.1 มีนักศึกษาทั้งหมด 239 คน สอบคัดเลือกเข้าศึกษาด้วยวิธีโควตา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.57 สอบตรง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 51.46 และสอบรวม จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.97 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เคยเรียนแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ (ร้อยละ 33.5) และเลือกสาขาการบัญชี (ร้อยละ 34.7) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 76.6) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 46.4) และมีรายได้ที่รับจากผู้ปกครองประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 54)

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีโควตา

นักศึกษาส่วนใหญ่ เรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา และศิลป์-คำนวณมาก่อนที่จะศึกษาต่อในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 28.6) และเรียนสาขาวิชาการบัญชี (ร้อยละ 42.9) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 88.1) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 47.6) และมีรายได้ที่รับจากผู้ปกครองประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 54.8)

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบตรง

นักศึกษาส่วนใหญ่ เรียนแผนการเรียนอื่น ๆ เช่น สายพาณิชย (ร้อยละ 30.9) และเรียนสาขาวิชาการบัญชี (ร้อยละ 37.4) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 74.8) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 40.7) และมีรายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 56.1)

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบรวม

นักศึกษาส่วนใหญ่ เรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ (ร้อยละ 54.1) และเรียนสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ (ร้อยละ 27) การบัญชีและภาษาอังกฤษธุรกิจ (เท่ากัน ร้อยละ 25.7) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 73) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 55.4) และมีรายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 50)

4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเรียนเกรดเฉลี่ยสะสมของแต่ละสาขาวิชา โดยจำแนกตามประเภทการเข้าศึกษา

ประเภทการเข้าศึกษา	สาขาวิชา	Mean	Std. Deviation	N
โควตา	การบัญชี	2.8667	0.43914	18
	การจัดการทั่วไป	3.4300	0.12900	6
	การตลาด	2.8640	0.35395	5
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2.8533	0.38448	9
	ระบบสารสนเทศ	2.5675	0.71327	4
	รวม	2.9155	0.46158	42
สอบตรง	การบัญชี	2.8896	0.55609	46
	การจัดการทั่วไป	3.0233	0.52482	18
	การตลาด	3.0005	0.50449	19
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2.9222	0.37158	23
	ระบบสารสนเทศ	2.7419	0.43468	16
	รวม	2.9134	0.49719	122
สอบรวม	การบัญชี	3.3258	0.48531	19
	การจัดการทั่วไป	2.9900	0.44929	15
	การตลาด	3.0900	0.0000	1
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.0468	0.29840	19
	ระบบสารสนเทศ	3.0990	0.50122	20
	รวม	3.1216	0.44738	74
รวม	การบัญชี	2.9845	0.54450	83
	การจัดการทั่วไป	3.0731	0.47306	39
	การตลาด	2.9768	0.46410	25
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2.9565	0.34931	51
	ระบบสารสนเทศ	2.9030	0.52545	40
	รวม	2.9785	0.48373	238

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาความแตกต่างของสาขาวิชาว่ามีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมหรือไม่ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงการหาความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมในแต่ละสาขาวิชา

Source	Sum of Square	df	Mean Square	F	p
Between Groups	0.605	4	0.151	0.642	0.633
Within Groups	54.853	233	0.235		
Total	55.458	237			

จากสมมติฐานที่ว่าความแตกต่างของสาขาวิชาที่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่า p-Value มีค่าเท่ากับ 0.633 ซึ่งมากกว่า 0.05 ทำให้สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาไม่มีการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาความแตกต่างของประเภทการเข้าศึกษาว่ามีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมหรือไม่ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงการหาความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมในแต่ละประเภทการเข้าศึกษา

Source	Sum of Square	df	Mean Square	F	p
Between Groups	2.200	2	1.100	4.854	0.009
Within Groups	53.258	235	0.227		
Total	55.458	237			

จากสมมติฐานที่ว่าประเภทการเข้าศึกษาต่อมีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม จากตารางที่ 4.4 พบว่า ค่า p-Value มีค่าเท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ประเภทของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อด้วยวิธีโควตา สอบตรงและสอบรวม จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทำการทดสอบต่อไป พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่อด้วยวิธีสอบรวมจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าวิธีสอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการทดสอบของ sheffe

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาอิทธิพลร่วมระหว่างประเภทการเข้าศึกษา กับ สาขาวิชาว่ามีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมหรือไม่ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงการหาอิทธิพลร่วมระหว่างประเภทการเข้าศึกษา กับ สาขาวิชาที่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม

Source	Sum of Square	df	Mean Square	F	p
Corrected Model	6.394	14	0.457	2.076	0.014
Intercept	891.963	1	2111.390	9596.412	0.000
Major	1.845	4	1.291	5.869	0.003
Type	0.675	2	0.247	1.121	0.347
Major * Type	3.207	8	0.401	1.822	0.074
Error	49.064	223	0.220		
Total	2166.848	238			
Corrected Total	55.458	237			

จากสมมติฐานที่ว่าประเภทการเข้าศึกษา กับ สาขาวิชา มีผลต่อเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน จาก ตารางที่ 4.5 พบว่าค่า p-Value มีค่าเท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่า 0.05 สามารถสรุปได้ว่าอิทธิพลร่วม ระหว่างประเภทการเข้าศึกษา กับ สาขาวิชา ไม่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม หรืออาจกล่าวได้ว่าอิทธิพลร่วม ระหว่างประเภทการเข้าศึกษา กับ สาขาวิชา มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับนัยสำคัญ 0.1

4.3 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโคควตา กับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี โดยจะแบ่งการวิเคราะห์จำแนกตามประเภทการเข้าศึกษา

4.3.1 วิธีโคควตา

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	p-Value
แผนการเรียน				
วิทย์-คณิต	9	2.7889	0.49610	0.746
ศิลป์-ภาษา	12	2.9142	0.42987	
ศิลป์-คำนวณ	12	2.9217	0.49402	
อื่น ๆ	9	3.0356	0.47099	
เพศ				
ชาย	5	2.7680	0.40923	0.434
หญิง	37	2.9354	0.46969	
อายุ				
ต่ำกว่า 21 ปี	5	2.8640	0.35395	0.496
21 ปี	16	2.8737	0.46104	
22 ปี	20	2.9920	0.48779	
23 ปี	1	2.3100	0.0000	
ผู้อุปการะส่งเสียในการเรียน				
บิดา หรือ มารดา	37	2.9419	0.45424	0.348
ญาติ พี่น้อง	2	2.9900	0.15556	
บุคคลอื่น	-	-	-	
ช่วยเหลือตนเอง	3	2.5400	0.64156	
อาชีพของผู้อุปการะ				
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	2.8757	0.39765	0.518
รับจ้าง	7	3.1329	0.52509	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	18	2.8772	0.45012	
พนักงานบริษัท	6	3.0050	0.45125	
เกษตรกรและอื่น ๆ	4	2.6425	0.56429	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
ที่พักอาศัยขณะเรียน				
บ้านบิดา-มารดา	24	2.9975	0.46646	0.245
หอพัก คอร์ท แมนชั่น คอนโดมิเนียม	3	2.5033	0.57492	
บ้านเช่า	6	3.0033	0.43476	
บ้านญาติ พี่น้อง	9	2.7756	0.39230	
อื่นๆ	-	-	-	
การได้รับเกียรติบัตรเรียนดี				
เคย	11	3.0355	0.28409	0.203
ไม่เคย	31	2.8729	0.50707	
การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน				
ไม่ทำ	29	2.9762	0.37348	0.300
ทำ	13	2.7800	0.61128	
การทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียน				
ไม่มี	26	2.9719	0.46084	0.318
มี	16	2.8238	0.46248	
การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ				
ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ	2	3.1250	0.53033	0.770
ทบทวนเฉพาะก่อนสอบ	28	2.8889	0.50804	
ทบทวนบ้างหรือไม่เคยทบทวน	12	2.9425	0.35276	
การเข้าห้องสมุด				
ไม่เคย	3	2.7467	0.51189	0.518
เคย	39	2.9285	0.46223	
การเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เทรค				
ไม่เคย	24	2.9058	0.43016	0.878
เคย	18	2.9283	0.51302	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
การชมภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี				
ไม่เคย	8	2.9488	0.39801	0.824
เคย	34	2.9076	0.48039	
การเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ				
ไม่เคย	7	3.0957	0.25264	0.105
เคย	35	2.8794	0.48747	
การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน				
ไม่เคย	37	2.9273	0.44873	0.657
เคย	5	2.8280	0.60060	
ความพอใจในสาขาวิชาเรียน				
ไม่พอใจ	4	2.7975	0.61109	0.581
พอใจ	17	2.8871	0.46234	
พอใจมาก	16	2.8919	0.44359	
พอใจมากที่สุด	5	3.1820	0.44991	
การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน				
ไม่เคย	21	2.9852	0.46975	0.333
เคย	21	2.8457	0.45374	
การลาป่วย				
ไม่เคย	14	2.9557	0.42791	0.695
เคย	28	2.8954	0.48385	
รายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				
ไม่เหมาะสม	4	3.2550	0.17935	0.012*
เหมาะสม	38	2.8797	0.46873	
การจัดตารางเรียนมีความเหมาะสม				
ไม่เหมาะสม	5	3.1540	0.24613	0.077
เหมาะสม	37	2.8832	0.47639	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
การจัดตารางสอบ	ไม่เหมาะสม	33	2.9027	0.736
	เหมาะสม	9	2.9622	
อาจารย์สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพในภาพรวม	A และ B+	6	3.1117	0.098
	B และ C+	35	2.9066	
	C และ D+	1	2.0500	
	D และ F	-	-	

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่า แผนการเรียน เพศ อายุ ผู้อุปการะส่งเสียในการเรียน อาชีพของผู้อุปการะ ที่พักอาศัยขณะเรียน การได้รับเกียรติบัตรเรียนดี การทำงานระหว่างเรียน การทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียน การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ การเข้าห้องสมุด การเที่ยวสถานบันเทิง เริงรมย์ เช่น ฝึก เตะ การชมภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี การเล่นเกมกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการ การลงทะเบียนเรียนวิชาซ้ำ ความพอใจในสาขาวิชาเรียน การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน การลาป่วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตารางเรียน การจัดตารางสอบ และการสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ผู้สอน ไม่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่ารายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่ารายวิชามีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ มีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.443$, $p\text{-value} = 0.004$)

4.3.2 วิธีสอบตรง

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
แผนการเรียน				
วิทย์-คณิต	33	2.9242	0.49799	0.641
ศิลป์-ภาษา	24	2.8821	0.46731	
ศิลป์-คำนวณ	28	3.0086	0.47106	
อื่นๆ	37	2.8519	0.54111	
เพศ				
ชาย	31	2.6290	0.41782	0.000**
หญิง	91	3.0102	0.48665	
อายุ				
ต่ำกว่า 21 ปี	18	3.0739	0.52437	0.222
21 ปี	37	2.9819	0.49456	
22 ปี	50	2.8402	0.46261	
23 ปี	17	2.8094	0.55093	
ผู้อุปการะส่งเสียในการเรียน				
บิดา หรือ มารดา	108	2.9230	0.49285	0.457
ญาติ พี่น้อง	8	2.7350	0.60332	
บุคคลอื่น	3	3.2233	0.24420	
ช่วยเหลือตนเอง	3	2.7333	0.54930	
อาชีพของผู้อุปการะ				
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	34	2.7794	0.43374	0.418
รับจ้าง	18	2.9889	0.54373	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	2.9831	0.51812	
พนักงานบริษัท	11	2.8909	0.54396	
เกษตรกรและอื่นๆ	7	2.8871	0.41868	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	p-Value
ที่พักอาศัยขณะเรียน				
บ้านบิดา-มารดา	88	2.8865	0.50534	0.598
หอพัก คอร์ท แมนชั่น คอนโดมิเนียม	8	2.8313	0.30554	
บ้านเช่า	8	3.0412	0.46945	
บ้านญาติ พี่น้อง	18	3.0244	0.54381	
อื่นๆ	-	-	-	
การได้รับเกียรติบัตรเรียนดี				
เคย	26	2.9873	0.40730	0.332
ไม่เคย	96	2.8933	0.51894	
การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน				
ไม่ทำ	102	2.9057	0.50959	0.702
ทำ	20	2.9525	0.43813	
การทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียน				
ไม่มี	44	2.7691	0.43744	0.015*
มี	78	2.9947	0.51283	
การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ				
ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ	9	2.9267	0.52723	0.199
ทบทวนเฉพาะก่อนสอบ	78	2.9686	0.49259	
ทบทวนบ้างหรือไม่เคยทบทวน	35	2.7869	0.49123	
การเข้าห้องสมุด				
ไม่เคย	5	2.8460	0.57583	0.758
เคย	17	2.9162	0.49621	
การเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคน				
ไม่เคย	85	3.0091	0.50407	0.001*
เคย	37	2.6935	0.40829	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	p-Value
การชมภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี				
ไม่เคย	10	2.7960	0.66589	0.438
เคย	112	2.9238	0.48184	
การเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ				
ไม่เคย	27	3.0326	0.46484	0.159
เคย	95	2.8795	0.50319	
การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน				
ไม่เคย	93	2.9795	0.47783	0.008*
เคย	29	2.7014	0.50696	
ความพอใจในสาขาวิชาเรียน				
ไม่พอใจ	7	2.8671	0.58031	0.363
พอใจ	57	2.8342	0.53833	
พอใจมาก	39	3.0095	0.41161	
พอใจมากที่สุด	19	2.9705	0.49609	
การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน				
ไม่เคย	59	2.9546	0.47030	0.378
เคย	63	2.8748	0.52192	
การลาป่วย				
ไม่เคย	60	2.8852	0.46829	0.540
เคย	62	2.9406	0.52603	
รายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				
ไม่เหมาะสม	8	2.9375	0.31490	0.888
เหมาะสม	114	2.9117	0.50845	
การจัดตารางเรียนมีความเหมาะสม				
ไม่เหมาะสม	21	2.8757	0.42263	0.705
เหมาะสม	101	2.9212	0.51287	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
การจัดตารางสอบ				
ไม่เหมาะสม	76	2.9292	0.48394	0.653
เหมาะสม	46	2.8872	0.52273	
อาจารย์สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในภาพรวม				
A และ B+	30	3.0593	0.50139	0.178
B และ C+	79	2.8620	0.47713	
C และ D+	13	2.8885	0.57798	
D และ F	-	-	-	

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่า แผนการเรียน อายุ ผู้อุปการะส่งเสียในการเรียน อาชีพของผู้อุปการะ ที่พักอาศัยขณะเรียน การได้รับเกียรติบัตรเรียนดี การทำงานระหว่างเรียน การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ การเข้าห้องสมุด การชมภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี การเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการ ความพอใจในสาขาวิชาเรียน การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน การลาป่วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การจัดตารางเรียน การจัดตารางสอบ และการสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ผู้สอน ไม่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ การท่องเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค และการลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน กล่าวคือ

- นักศึกษาเพศหญิงจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าเพศชาย
- นักศึกษาที่มีการทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียนจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียนเลย
- นักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยไปเที่ยวในสถานที่ดังกล่าว
- นักศึกษาที่ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกันจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยลงทะเบียนซ้ำ

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับปัจจัยต่อไปนี้ พบว่า

- เกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.213$, $p\text{-value} = 0.023$)
- เกรดเฉลี่ยสะสมกับจำนวนชั่วโมงที่ทบทวน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.225$, $p\text{-value} = 0.013$)

4.3.3 วิธีสอบรวม

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
แผนการเรียน				
วิทย์-คณิต	26	3.1585	0.43954	0.963
ศิลป์-ภาษา	6	3.1000	0.47841	
ศิลป์-คำนวณ	40	3.1043	0.46620	
อื่น ๆ	2	3.0550	0.31820	
เพศ				
ชาย	20	2.8675	0.45416	0.002*
หญิง	54	3.2157	0.41029	
อายุ				
ต่ำกว่า 21 ปี	-	-	-	0.011*
21 ปี	22	3.1482	0.43338	
22 ปี	41	3.2044	0.42234	
23 ปี	11	2.7600	0.42389	
ผู้อุปการะส่งเสียในการเรียน				
บิดา หรือ มารดา	65	3.1526	0.45242	0.331
ญาติ พี่น้อง	5	3.0100	0.43675	
บุคคลอื่น	1	2.8800	0.0000	
ช่วยเหลือตนเอง	3	2.7100	0.16643	
อาชีพของผู้อุปการะ				
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	2.8862	0.42331	0.229
รับจ้าง	24	3.2329	0.41548	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	3.1148	0.50920	
พนักงานบริษัท	6	3.2517	0.33096	
เกษตรกรและอื่น ๆ	8	3.0925	0.39834	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
ที่พักอาศัยขณะเรียน				
บ้านบิดา-มารดา	47	3.1585	0.47944	0.733
หอพัก คอร์ท แมนชั่น คอนโดมีเนียม	10	2.9830	0.30188	
บ้านเช่า	6	3.0967	0.65375	
บ้านญาติ พี่น้อง	11	3.1036	0.28577	
อื่นๆ	-	-	-	
การได้รับเกียรติบัตรเรียนดี				
เคย	21	3.2533	0.44785	0.111
ไม่เคย	53	3.0694	0.44051	
การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน				
ไม่ทำ	57	3.1800	0.44734	0.033*
ทำ	17	2.9259	0.39992	
การทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียน				
ไม่มี	48	3.0719	0.41528	0.196
มี	26	3.2135	0.49668	
การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ				
ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ	1	3.9000	0.0000	0.171
ทบทวนเฉพาะก่อนสอบ	53	3.1330	0.44583	
ทบทวนบ้างหรือไม่เคยทบทวน	20	3.0525	0.43326	
การเข้าห้องสมุด				
ไม่เคย	3	2.5400	0.07211	0.000*
เคย	71	3.1462	0.43985	
การเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคน				
ไม่เคย	40	3.3458	0.40724	0.000*
เคย	34	2.8579	0.33798	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
การชมภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี				
ไม่เคย	7	3.1871	0.41864	0.687
เคย	67	3.1148	0.45270	
การเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ				
ไม่เคย	24	3.1038	0.35243	0.792
เคย	50	3.1302	0.48954	
การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน				
ไม่เคย	66	3.1815	0.42757	0.000*
เคย	8	2.6275	0.27717	
ความพอใจในสาขาวิชาเรียน				
ไม่พอใจ	-	-	-	0.128
พอใจ	32	3.0219	0.38911	
พอใจมาก	28	3.2532	0.45538	
พอใจมากที่สุด	14	3.0864	0.51869	
การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน				
ไม่เคย	29	3.2569	0.44638	0.036*
เคย	45	3.0344	0.43062	
การลาป่วย				
ไม่เคย	42	3.1750	0.43418	0.242
เคย	32	3.0516	0.46160	
รายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				
ไม่เหมาะสม	1	3.6200	0.0000	0.265
เหมาะสม	73	3.1148	0.44658	
การจัดตารางเรียนมีความเหมาะสม				
ไม่เหมาะสม	8	2.7025	0.32858	0.004*
เหมาะสม	66	3.1724	0.43464	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	p-Value
การจัดตารางสอบ				
ไม่เหมาะสม	33	3.1264	0.40885	0.934
เหมาะสม	41	3.1178	0.48115	
อาจารย์สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในภาพรวม				
A และ B+	27	3.3763	0.42114	0.000*
B และ C+	44	3.0030	0.39036	
C และ D+	3	2.5700	0.28583	
D และ F	-	-	-	

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่า แผนการเรียน ผู้ประกอบการส่งเสริมในการเรียน อาชีพของผู้ประกอบการที่พักอาศัยขณะเรียน การได้รับเกียรติบัตรเรียนดี การทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียน การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ การชมภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี การเล่นเกมกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการ ความพอใจในสาขาวิชาเรียน การลาป่วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหารายวิชา และการจัดตารางสอบ ไม่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวม

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อายุ การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน การเข้าห้องสมุด การเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ เช่น ผับ เคค การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตารางเรียน และการสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ กล่าวคือ

- นักศึกษาเพศหญิงมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าเพศชาย
- นักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาอายุ 23 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- นักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานระหว่างเรียนจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่ทำงาน
- นักศึกษาที่เคยเข้าห้องสมุดจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเข้าห้องสมุด
- นักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ เช่น ผับ เคค จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยไปในที่ดังกล่าว

- นักศึกษาที่ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกันจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำ
- นักศึกษาที่ไม่เคยถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอนจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยถูกตำหนิ
- นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการจัดตารางเรียนมีความเหมาะสมจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม
- นักศึกษาที่ประเมินอาจารย์ว่าสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้ระดับดีมาก(A และ B+) จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าการประเมินอาจารย์ในระดับดี(B และ C+) และปานกลาง(C และ D+)

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับปัจจัยต่อไปนี้ พบว่า

- เกรดเฉลี่ยสะสมกับรายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะ จะมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.174$, $p\text{-value} = 0.014$)
- เกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่ในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.442$, $p\text{-value} = 0.013$)
- เกรดเฉลี่ยสะสมกับจำนวนชั่วโมงที่ทบทวนก่อนสอบ จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.272$, $p\text{-value} = 0.021$)
- เกรดเฉลี่ยสะสมกับจำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับ จะมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.391$, $p\text{-value} = 0.001$)
- เกรดเฉลี่ยสะสมกับจำนวนครั้งในการไปดูภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี จะมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.280$, $p\text{-value} = 0.016$)

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธีในแต่ละสาขาวิชา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประวัตินักศึกษา พบว่า

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่เข้าศึกษาปี 2546 ในหลักสูตร 4 ปี สอบคัดเลือกเข้าโดยวิธีโควตา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.57 สอบตรง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 51.46 และสอบรวม จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.97

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีโควตาส่วนใหญ่ เรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา และศิลป์-คำนวณมาก่อนที่จะศึกษาต่อในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 28.6) และเรียนสาขาวิชาการบัญชี (ร้อยละ 42.9) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 88.1) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 47.6) และมีรายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 54.8)

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบตรงส่วนใหญ่ เรียนแผนการเรียนอื่น ๆ เช่น สายพาณิชย (ร้อยละ 30.9) และเรียนสาขาวิชาการบัญชี (ร้อยละ 37.4) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 74.8) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 40.7) และมีรายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 56.1)

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบรวมส่วนใหญ่ เรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ (ร้อยละ 54.1) และเรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ (ร้อยละ 27) การบัญชีและภาษาอังกฤษธุรกิจ (เท่ากัน ร้อยละ 25.7) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 73) มีอายุ 22 ปี (ร้อยละ 55.4) และมีรายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะประมาณ 2,000 – 4,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 50)

5.1.2 ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ยสะสม) พบว่า

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา จำนวน 42 คน มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.9155 โดยสาขาการจัดการทั่วไปมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 3.4300

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง จำนวน 122 คน มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.9134 โดยสาขาการจัดการทั่วไปมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 3.0233

นักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวม จำนวน 74 คน มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.1216 โดยสาขาการบัญชีมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 3.3258

5.1.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา พบว่า

นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาของคณะบริหารธุรกิจ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาจากประเภทของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา สอบตรง และสอบรวม ของทุกสาขาวิชา จะพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวม (ผ่านสกอ.) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอบตรง หรือกล่าวได้ว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุด และแตกต่างจากนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีสอบรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.4 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือกทั้ง 2 วิธี พบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตา ได้แก่

- ความคิดเห็นที่ว่ารายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่ารรายวิชามีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์ในทางบวก

2. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง ได้แก่

- เพศ นักศึกษาเพศหญิงจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าเพศชาย

- การทบทวนบทเรียนก่อนสอบ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีการทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียน จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียนเลย

- การท่องเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค กล่าวคือ นักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยไปเที่ยวในสถานดังกล่าว

- การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน นักศึกษาที่ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยลงทะเบียนซ้ำ

- ความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

- จำนวนชั่วโมงที่ทบทวน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

3. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบรวม ได้แก่

- เพศ นักศึกษาเพศหญิงมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าเพศชาย

- อายุ นักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาอายุ 23 ปี

- การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน นักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานระหว่างเรียนจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่ทำงาน

- การเข้าห้องสมุด กล่าวคือ นักศึกษาที่เคยเข้าห้องสมุดจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเข้าห้องสมุด

- การเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค กล่าวคือ นักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยไปในที่ดังกล่าว

- การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกันจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำ

- การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน กล่าวคือ นักศึกษาที่ไม่เคยถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอนจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่เคยถูกตำหนิ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตารางเรียน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการจัดตารางเรียนมีความเหมาะสมจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม

- การสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ กล่าวคือ นักศึกษาที่ประเมินอาจารย์ว่าสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้ระดับดีมาก(A และ B+) จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าการประเมินอาจารย์ในระดับดี(B และ C+) และปานกลาง(C และ D+)

- รายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะ จะมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

- ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

- จำนวนชั่วโมงที่ทบทวนก่อนสอบ จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

- จำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับ จะมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

- จำนวนครั้งในการไปดูภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรี จะมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าเรียนโดยวิธีแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่สอบคัดเลือกผ่านสกอ.(สอบรวม) จะมีผลการเรียน(เกรดเฉลี่ยสะสม) สูงกว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือกผ่านมหาวิทยาลัย(สอบตรง) โดยเฉพาะสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับของบุญเลิศ จันทน์ไสย และเมตตา กุณิง (2541)

2. จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตา พบว่าเนื้อหาของวิชา มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน ข้อสังเกตเพิ่มเติม คือ นักศึกษาที่คิดว่าเนื้อหาของวิชาไม่มีความเหมาะสมกลับมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านักศึกษาที่คิดว่าเนื้อหาของวิชาเหมาะสม หรืออาจกล่าวได้ว่านักศึกษาที่มีการเรียนดีกว่าน่าจะมีความคิดเห็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ที่ควรปรับปรุง ซึ่งผู้วิจัยเองไม่ได้ถามรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวในครั้งนี้ และควรทำการศึกษาเพิ่มเติม และถือว่าเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงต่อไป ส่วนปัจจัยความถี่ในการเข้าชั้นเรียนก็มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุโขโชค(2545) ไม่ว่าจะเป็นักศึกษาที่สอบเข้าโดยวิธีใดก็ตาม เนื่องจากความถี่ในการเข้าชั้นเรียนแสดงถึงความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ นักศึกษาที่เข้าเรียนทุกครั้งส่วนใหญ่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.8 ขึ้นไป

3. จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือกโดยตรงกับวิธีสอบรวม พบว่า ปัจจัยที่พบเหมือนกันได้แก่ เพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของพศิน แดงจวง(2537) และปริญญา คล้ายเจริญ(2545) ความถี่ในการเข้าชั้นเรียน การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน การเที่ยวสถานบันเทิง จำนวนชั่วโมงที่ทบทวนก่อนสอบ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบรวมซึ่งแตกต่างกัน ได้แก่ อายุ นักศึกษาที่มีอายุน้อยจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า การทำงานระหว่างเรียน นักศึกษาที่ทำงานจะมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน และความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนของอาจารย์ก็มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเอง

4. จากการเปรียบเทียบนักศึกษาที่เข้าเรียนทั้ง 3 วิธี พบว่านักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบรวมและสอบตรง จะมีความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างชัดเจน เนื่องจากพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบตรงมีพฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความถี่ในการเข้าชั้นเรียนสูงกว่า มีการทบทวนบทเรียนก่อนหรือหลังเรียนค่อนข้างสม่ำเสมอ มีการเที่ยวในสถานบันเทิงเรีงรมย์ต่าง ๆ น้อยกว่า และนักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับรายได้จากผู้ปกครอง รวมถึงให้ความสำคัญกับระบบการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งอาจารย์เป็นผู้สร้างแรงจูงใจในการเรียนที่สำคัญแก่นักศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่านักศึกษาที่สอบเข้าโดยวิธีสอบตรงจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาอีก 2 กลุ่ม ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากกระบบการคัดกรองนักศึกษาที่มีมาตรฐานสูง จึงทำให้คณะ

ได้นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจ ในมุมมองกลับกันระบบคัดกรองที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการให้โควตา เจือไนซ์ จำนวน รวมถึงวิธีคัดเลือกโดยใช้เครื่องมือหรือข้อสอบที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือการกำหนดจำนวนตามแผนการรับในปีที่ผ่านมาโดยไม่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น

4. สภาพแวดล้อมในการเรียนต่าง ๆ ถึงแม้จะไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แต่ความคิดเห็นต่าง ๆ ของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือสิ่งที่มหาวิทยาลัยไม่ควรมองข้าม เช่น ห้องเรียนมีแสงสว่างและความสะอาดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่แออัด อากาศถ่ายเทไม่สะดวก อุปกรณ์ทันสมัยไม่ครบทุกห้อง มีเสียงรบกวนขณะเรียน ที่นั่งพักผ่อนไม่เพียงพอ และห้องสมุดไม่อนุญาตให้นำหนังสือเรียน หรืองานอื่น ๆ เข้าไปทำ จึงทำให้ที่นั่งทำงานลดลง ข้อเสนอต่าง ๆ ของนักศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบรวม(ผ่านสกอ.)มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและวิธีสอบตรง(ผ่านมหาวิทยาลัย) ดังนั้นในการกำหนดจำนวนแผนการรับนักศึกษาของคณะในแต่ละสาขาวิชา ควรจะเพิ่มจำนวนการรับนักศึกษาโดยวิธีสอบรวมให้มากขึ้น หรือให้มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและวิธีสอบตรง

2. จากการวิจัย พบว่านักศึกษาที่ได้รับโควตา ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมาณพล เพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้นักศึกษาในแต่ละภาคมากขึ้น คณะควรจัดส่งโควตาเรียนดี หรือกีฬาเด่นแก่โรงเรียนต่าง ๆ ทุกภูมิภาค เพื่อจะได้นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียน หรือความสามารถด้านกีฬาเพิ่มขึ้น

3. ควรปรับปรุงข้อสอบที่คัดเลือกโดยมหาวิทยาลัยหรือคณะให้มีมาตรฐานมากขึ้น มีการวิเคราะห์ข้อสอบทุกปี และจัดเก็บเป็นคลังข้อสอบต่อไป

4. ห้องเรียนควรติดเครื่องปรับอากาศทุกห้อง เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี และลดเสียงรบกวนจากภายนอก ส่วนในอนาคตควรมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยครบครัน เช่น เครื่องฉายภาพสามมิติ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามผลการศึกษานักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีที่แตกต่างกันทุก ๆ ปี
2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพในกลุ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีที่แตกต่างกัน
3. ควรมีการวิจัยประเมินหลักสูตรและการสอนของคณะบริหารธุรกิจทุก ๆ 5 ปี
4. ควรมีการวิจัยให้ทราบถึงสาเหตุ และจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันในแต่ละปี

5.3.2 ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาปีสุดท้ายในแต่ละสาขาวิชา แต่เนื่องจากสาขาการตลาดเพิ่งเริ่มจะเปิดปริญญาตรี 4 ปีเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา ดังนั้นจึงมีนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายเพียงปีที่ 2 เท่านั้น แต่ในการวิจัยนี้ได้ใช้อ้างอิงว่าเป็นปีสุดท้าย ซึ่งอาจจะทำให้ผลการวิเคราะห์ตลาดเคลื่อนไปบ้าง หรือไม่อาจเป็นตัวแทนของนักศึกษาการตลาดเพื่อใช้เปรียบเทียบกับสาขาอื่น ๆ ที่ใช้นักศึกษาปีที่ 4 เป็นประชากร

บรรณานุกรม

- จงกล โทศิยะกุล. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากการศึกษานอกโรงเรียนเข้าศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2539.
- ต่าย เชียงฉี. การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษาประเภทโควตาและไม่ใช่โควตา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2527.
- ถนัด บุญชัย. สถิติวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและสอบคัดเลือก ของสถาบันราชภัฏเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. เชียงใหม่ : ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2539.
- บุญเลิศ จันทร์ไสย์ และเมตตา กุณิง. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่รับเข้าศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก. ปัตตานี : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี , 2544.
- ปริญญา คล้ายเจริญ. การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในมหาวิทยาลัยอุรุกรังบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2545.
- พร พรหมมหาราช และจุลลดา ชาวสะอาด. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์(รหัส 35-37). เชียงใหม่ : หน่วยทะเบียนและประเมินผลการศึกษา งานบริการการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2543.
- พดิน แดงจวง. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาคพิเศษของนักศึกษา สังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2537.
- พัชรี ชุตีปาโร. การวิจัยติดตามผลการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูสกลนคร โดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือก ศึกษาเฉพาะกรณีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สกลนคร : คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูสกลนคร , 2526.
- ศุภโชค โกยดูล. แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน. เชียงใหม่ : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2545.
- สมศักดิ์ ไสภณพินิจ. รายงานการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยระบบสอบโควตาและระบบสอบผ่านทบวงมหาวิทยาลัย. ชลบุรี : ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา , 2538.

สามัคคี บุญยะวัฒน์ และคณะ. รายงานการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนิสิตคณะวนศาสตร์ที่รับเข้าโดยวิธีโควตาพิเศษและการสอบคัดเลือกจากทบวง
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2548.

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิดและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนิสิต ระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ . รายงานการวิจัยฉบับที่ 41 สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . 2531.

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และ กำหนด จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในวิธีต่าง ๆ กัน ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม ด้วยความตั้งใจและความเป็นจริงซึ่งคำตอบดังกล่าวจะไม่มีผลอย่างใดต่อนักศึกษาทั้งสิ้น

คำชี้แจง

โปรดทบทวนเครื่องหมาย \surd หรือเติมคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน.....
2. แผนการเรียนที่เลือกเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

☐ วิทยาศาสตร์	☐ ศิลป์-ภาษา	☐ ศิลป์-คำนวณ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		
3. ประเภทการเข้าศึกษาต่อ

☐ โควตา	☐ สอบตรง	☐ เอนทรานซ์
--------------------------------	---------------------------------	------------------------------------
4. สาขาวิชา

☐ การบัญชี	☐ การจัดการทั่วไป	☐ การตลาด
☐ ภาษาอังกฤษธุรกิจ	☐ ระบบสารสนเทศ	
5. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
6. อายุ ปี
7. ปัจจุบันท่านได้รับเกรดเฉลี่ยสะสม(GPA) เท่ากับ.....
8. ผู้อุปการะส่งเสียในการเรียน

☐ บิดา หรือ มารดา	☐ ญาติ พี่น้อง	☐ บุคคลอื่น	☐ ช่วยเหลือตนเอง
--	---------------------------------------	------------------------------------	---
9. อาชีพของผู้อุปการะ

☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ รับจ้าง
☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	☐ พนักงานบริษัท	☐ เกษตรกร
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		
10. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่กำลังเรียนคน
11. ขณะศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ ท่านพักอาศัยอยู่ที่ใด

☐ บ้านบิดามารดา	☐ หอพัก คอร์ท แมนชั่น คอนโดมิเนียม
☐ บ้านเช่า	☐ บ้านญาติ พี่น้อง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

12. ท่านเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีหรือไม่

- () เคย () ไม่เคย

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

13. รายได้ที่ได้รับจากผู้ประกอบการเฉลี่ยเดือนละ.....บาท

14. ท่านมีรายได้จากเงินทุนการศึกษา ประเภทต่าง ๆ หรือไม่

- () ไม่มี (ไม่ต้องตอบข้อ 15)
() มี (ไม่นับเงินทุนกู้ยืมจากรัฐบาล) เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

15. รายได้ที่ได้รับจากเงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากรัฐบาลเฉลี่ยเดือนละ.....บาท

16. การทำงานหารรายได้ระหว่างเรียน

- () ไม่ทำ
() ทำ ประเภทของงานที่ทำ
เวลาที่ทำ.....
จำนวนชั่วโมงที่ทำงาน.....ชั่วโมง/สัปดาห์
รายได้เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

ตอนที่ 3 การใช้เวลาของนักศึกษา

17. ความถี่โดยเฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียนทุกวิชา..... ครั้ง (ในแต่ละวิชามี 15 ครั้งหรือ 15 สัปดาห์)

18. ก่อนเข้าชั้นเรียนหรือหลังเลิกเรียนท่านมีการทบทวนบทเรียนหรือไม่

- () ไม่มี
() มี วันละ.....ชั่วโมง

19. ก่อนสอบแต่ละครั้งท่านมีวิธีการทบทวนบทเรียนหรือไม่ อย่างไร

- () ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ จำนวน.....ชั่วโมง/สัปดาห์
() ทบทวนเฉพาะก่อนสอบ จำนวน.....ชั่วโมง/สัปดาห์
() ทบทวนบ้าง จำนวน.....ชั่วโมง/สัปดาห์
() ไม่เคยทบทวน

20. ในปีการศึกษานี้ท่านเคยเข้าห้องสมุดหรือไม่อย่างไร

- () ไม่เคย
() เคย จำนวน.....ครั้ง/เดือน

21. เหตุผลส่วนใหญ่ที่ท่านเข้าห้องสมุด(ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- () หาข้อมูลทำรายงาน () อ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่าง ๆ
() ยืมหนังสือ/ตำราเรียน () พักผ่อนระหว่างรอเรียน
() ไปกับเพื่อน () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

22. ท่านเคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเริงรมย์ เช่น ผับ เคค หรือไม่อย่างไร

() ไม่เคย

() เคย จำนวน.....ครั้ง/เดือน

23. ท่านเคยไปดูภาพยนตร์หรือการแสดงดนตรีต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร

() ไม่เคย

() เคย จำนวน.....ครั้ง/เดือน

24. ท่านเคยเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร

() ไม่เคย

() เคย ได้แก่จำนวน.....ครั้ง/เดือน

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียน

25. ท่านเคยลงทะเบียนเรียนในวิชาเดียวกันมากกว่า 1 ครั้งหรือไม่

() ไม่เคย

() เคย

26. ท่านมีความพอใจในสาขาวิชาที่เรียนหรือไม่ อย่างไร

() ไม่พอใจ เพราะ.....

() พอใจมากที่สุด

() พอใจมาก

() พอใจ

27. ท่านเคยถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอนหรือไม่ อย่างไร

() ไม่เคย

() เคย เพราะ.....

28. ท่านเคยลาป่วย หรือไม่ อย่างไร

() ไม่เคย

() เคย ลาป่วย เฉลี่ยจำนวน.....ครั้ง/ภาคการศึกษา

ตอนที่ 5 หลักสูตรและการสอน

29. รายวิชาต่าง ๆ มีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน

() ไม่เหมาะสม ได้แก่วิชา.....เพราะ.....

() เหมาะสม

30. รายวิชาใดบ้างที่ท่านคิดว่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอาชีพหรือชีวิตประจำวันได้

วิชาชีพ ได้แก่.....

วิชาพื้นฐาน ได้แก่.....

31. การจัดตารางเรียนมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

() ไม่เหมาะสม ในชั้นปีที่.....ภาคเรียนที่.....เพราะ.....

() เหมาะสม

32. การจัดตารางสอบมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

() ไม่เหมาะสม เพราะ.....

() เหมาะสม เพราะ.....

33. ถ้าท่านเป็นผู้ประเมินอาจารย์ที่สอนในสาขาวิชา อาจารย์ส่วนใหญ่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพในภาพรวมได้มากน้อยเพียงใด

() A () B+ () B () C+

() C () D+ () D () F

ตอนที่ 6 อาคารและสิ่งแวดล้อม

34. ท่านเห็นด้วยว่าสภาพห้องเรียนที่ท่านเรียนขณะนี้เป็นอย่างใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() สะอาด () มีแสงสว่างเพียงพอ () อากาศถ่ายเทสะดวก

() โต๊ะเรียนสภาพดี () อุปกรณ์ทันสมัยครบครัน () สามารถมองจอ/กระดานชัดเจน

() สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน () ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก

35. ท่านคิดว่าสถานที่นั่งพักผ่อน ทำงานกลุ่มหรือกิจกรรมมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

() ไม่เพียงพอ เพราะ.....

() เพียงพอ

36. ท่านเคยทานข้าวในโรงอาหารหรือไม่ อย่างไร

() ไม่เคย เพราะ.....

() เคย จำนวน.....ครั้ง/วัน

37. ท่านมีความพอใจในรสชาติอาหารร้านใดบ้าง

() ไม่พอใจ เพราะ.....

() พอใจ ร้าน.....

38. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพื่อการปรับปรุง/แก้ไข) ที่จะประโยชน์ต่อนักศึกษารุ่นต่อไป

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ผู้วิจัย

อาจารย์ธิดิมา พลับพลึง

อาจารย์ปิยพงศ์ พลับพลึง